

Boslathyrus

Tekst en foto: Roland Brakel

Een aantal jaren lag mijn vakantiebestemming in de Franse Ardennen. Een vriend van mij had daar een huis en grond. Terwijl ieder zijn ding deed, waren de ochtenden er voor mij om de omgeving af te struinen. Je vindt er beekdalen, bossen, kleinschalige landbouw en ook nog veel hagen in het landschap. In de buurt van de Maas zit er ook veel kalk in de grond.

Alles lekker rommelig, de Franse slag. Zo kwam ik terecht op een terrein bij een spoor en station. Het was alleen nog in gebruik voor de opslag van boomstammen. En... werkelijk overdekt met boslathyrus (*Lathyrus sylvestris*) en galega (*Galega officinalis*). Het hele terrein was verhard met een laag kalkrijke steenslag. De planten gedroegen zich hier duidelijk als pioniers.

Van beide soorten zijn wat wortelkluitten naar mijn tuin verhuisd. De galega heeft het niet gered, maar van de boslathyrus heb ik al weer zeven jaar plezier. De plant bereikt een flinke omvang en klimt met zijn ranken in de heg, zo'n anderhalve meter hoog. Hij komt redelijk laat op gang. De eerste scheuten komen eind april en de bloeiperiode ligt in juli, augustus. De bloemen zijn rose met groenige tinten.

Ik bewoon een woonark, dus mijn tuin is een oeverzone. Deze oever gaat over in een weggetje op een

dijk. Hier heeft hij het naar z'n zin, stenige grond en wat kalk uit puin. De uitzaai is bescheiden, over de jaren niet meer dan drie nieuwe planten. Twee zijn in de heg opgekomen en een derde buiten mijn terrein in de wegberm.

Boslathyrus is in Nederland zeldzaam, ik kwam hem nog nooit ergens tegen. De soort is spaarzaam te koop. Bij opkweek uit zaad is het zaak geduld te hebben. De plant ontwikkelt zich bij mij zeker niet snel, maar gezien het resultaat van de groeiplaats in Frankrijk moet het ook anders kunnen.

In mijn tuin vliegen er vooral hommels en vlinders op. Er moeten volgens de boeken ook bijensoorten op afkomen als lathyrusbij, de tuinbladsnijder en gewone langhoornbij. Behangersbijen heb ik zeker in de tuin, verder schiet mijn kennis hierin tekort.

Aan het eind van het seizoen houd je een kluwen dorre stengels over. Ik maak er een prop van en duw die in de heg. Daar kunnen muizen en ander gespuis hun winteronderkomen in vinden. Ik vind het een aanrader, die boslathyrus.

(Uit: Geïllustreerde flora HHT)

